

Vlačić ne popušta. Bistar Labinjan se razvio u političara, koji zna da među vojskom koja Magdenburg opsjeda nema velikog jedinstva i ima manje odanosti caru, nego što car sluti. I on piše svoje spise ne samo da digne i održi na visini otpor građana u opsjednutom gradu, nego i da apelira na opsjedaoce da promjene svoj stav. Tako Magdenburg koji je vodio nekad nemilosrdne borbe protiv Slavena, doživljuje, da ga jedan Slaven vodi u borbu protiv nje-mačkog cara i protiv carskog izbornog kneza. Ali Vlačić se ne ograničava na to da objavljivanjem mjesta iz psalmova i tumačenjem psalama uvjerava građane Magdenburga i opsadu da je luteranska stvar ispravna, da piše poslanice kao: »Ein geistlicher Trost dieser betrübten Magdenburgischen Kirche Christi, dass sie diese Verfolgung um Gottes Worts und keiner andern Ursach hebben, leidet«, nego on istovremeno piše i objavljuje veće teološke radove o tumačenju pojedinih mjesta pisma. U opsjednutom gradu on izdaje jedan tumač nekih teških mjesta Pisma od 176 strana na latinskom jeziku.

1551. novembra, Magdenburg se predaje sa povoljnim uvjetima. Moric Saski je primio u svoju vojsku čete koje su išle u pomoć Flacianerima (Vlačićevoj stranci), okreće se protiv cara, daje slobodu Vlačiću i svima teolozima, koji su sa njime. Protestanski pisci (Twesten, str. 10) misle, da je na Moricov preokret morao da ima sudbonosan uticaj Vlačićev otpor. Prvo je poslije predaje, dobio religioznu slobodu Magdenburg, zatim će je dobiti i njemačke države. U uvjetima, koje je grad stavio, prilikom predaje, bio je život Vlačićev i njegovog prijatelja Galla (Gallus). Izborni knez je izjavio da nema ništa protiv njih. Oni mogu slobodno da žive u njegovim zemljama ili da odu gdje hoće.

1552. Moric Saski udara na cara u sporazumu sa kraljem Ferdinandom, carevim bratom. Moric provaljuje u Bavarsku, car bježi iz Insbrucka, Moric